

Pál apostol Málta szigetén

Szereplők:	Jelmezek, díszletek:
Lukács (Narrátor) Pál apostol Júliusz (százados) Matróz 1. Matróz 2. Matróz 3. Hajóskapitány Katona Publiusz Publiusz apja Máltai emberek Angyal Szolgák	Paróka: Gallyak: Vipera: Háló: Dobozok a rakománynak: Vitorla: Kenyérféle a hajón: Ágy (falap) Publiusz apjának Nylon a víznek: viharzaj:
Segítők: Hajót tartják (lepedőre festett hajó): Vitorlát tartja: Magnót kezeli:	

1. JELENET: A VIHAR

LUKÁCS: Amíg Pállal jártam a világot, rengeteg izgalmas és életveszélyes kalandban volt részem. Mind között a legizgalmasabb az volt, amikor Pált fogságba vetették, és Rómába vitték. Mivel nem akartam magára hagyni, én is elkísértem a hosszú útra. Pált és fogolytársait katonák kísérték. *(Bejönnek)* Vezetőjük egy Júliusz nevű százados volt, egy nagyon rendes ember, aki megszerette Pált.

JÚLIUSZ Pál, te olyan rendes embernek látszol. Én nem hiszem, hogy te elkövettél volna valamit. Tulajdonképpen miért fogtak el?

PÁL A hitem miatt.

JÚLIUSZ A hited miatt? Hát mi a te hited?

PÁL Én a Názáreti Jézusban hiszek, hogy ő az Isten Fia, az emberiség megváltója. Ezért vádoltak be a zsidók, és meg akartak öletni.

JÚLIUSZ De hát te is zsidó vagy, nem?

PÁL Igen, de a hitünk nem egyezik.

JÚLIUSZ Hát én nem tudom, hogyan van ez. Majd később még beszélgetünk róla. Most bérelek egy hajót, amivel Rómába utazunk.

Kapitány, Júliusz

JÚLIUSZ Kapitány uram. Rómába kell mennem a katonáimmal és a foglyokkal. Elég biztonságos a hajód?

KAPITÁNY Ne aggódj, uram, ennél jobb hajót nem találsz az egész Földközi tengeren! Már 20 éve hajózok veled, és még soha nem hagyott cserben!

JÚLIUSZ Rendben van, akkor kibérelem. És mikor tudunk indulni?

KAPITÁNY Akár holnap is, uram! (*Júliusz elmegy*) Gyerünk, emberek, készüljünk az útra. (*Néhány asztalt hoznak, arra felállva ketten a szélén lelógatják a lepedőre festett hajót. Az asztalok mögé áll valaki a vitorlával. Közben mondják: Mosd fel a fedélzetet, rakd fel a rakományt, ellenőrizd a vitorlaköteleket, stb...*)

LUKÁCS Másnap valamennyien felszálltunk.

JÚLIUSZ, PÁL, LUKÁCS, KATONA, *felmennek a hajóra*

Jó nagy hajó! Ezzel gyorsan Rómába érünk. Bárcsak már ott lennénk!...

KAPITÁNY Horgonyt felhúzni, vitorlákat kibontani, állítsd szélirányba... indulás!

LUKÁCS Néhány napig rendben hajóztunk. A nap sütött, a tenger csendes volt, a matrózok dolgoztak, mi pedig beszélgettünk és gyönyörködtünk a delfinek játékában. Hanem akkor...

MATRÓZ Kapitány úr, nézze csak, milyen felhő jön onnan! (*viharzaj közeleg*)

KAPITÁNY: Ajjaj! Ebből baj lesz! Vitorlát bevonni! Igyekeztek, mert nagyon gyorsan

közeledik!

MATRÓZ Siessünk!

JÚLIUSZ Elviszi a szél a holmikat!

KAPITÁNY Kötözzetek le mindent!

LUKÁCS Hanem a vihar csak nem akart megszűnni. Eltelt egy hét, és még mindig tombolt. A hajó recsegett-ropogott, mintha szét akarna esni.

KAPITÁNY: Minden rakományt dobjatok a tengerbe!

EMBEREK Dobjuk be! Segíts! (*dobálják a dobozokat*)

LUKÁCS De a vihar tovább tombolt. Az emberek rettegtek, és az isteneikhez fohászkodtak:

SZÁZADOS: Poszeidon, bocsáss meg nekünk!

MATRÓZ 2: Zeusz, ments meg minket!

KATONA: Neptunusz, segíts!

PÁL: Emberek, ne féljetek! Én Jézust szolgálom, az igaz Isten egyetlen Fiát, és ő megígérte, hogy segít nekünk. Ma éjjel álmomban megjelent nekem Isten angyala, és így szólt: (*sejtelmes zene vagy ének, az agygal Pál mellé áll*)

ANGYAL: Ne félj, Pál, nem fogsz meghalni, és a hajó minden utasa meg fog menekülni a viharból. Neked Rómába kell menned, és miattad minden embert megmentek a hajón. (*Ismét a zene, az angyal eltűnik.*)

PÁL: Ezért hát ne féljetek, meg fogunk menekülni valamennyien! Most együnk és igyunk, hogy legyen erőnk, mert nemsokára ki kell úsznunk a szárazföldre.

JÚLIUSZ Igaza van! Fogadjuk meg a tanácsát!

KAPITÁNY Hozzatok ennivalót. Hozzátok fel a bort is!
(*eszegetnek, közben a vihar zúg, és dülögélnék a hajóval*)

MATRÓZ 2: Föld! Föld!

KAPITÁNY: Hol?

MATRÓZ 2: Ott, arra!

MINDENKI: Hurrá! Megmenekültünk!

KAPITÁNY Vonjátok fel a vitorlát, és irány a föld! (*Felvonják*)

MATRÓZ Vigyázzatok! Egy szikla van a víz alatt!
KATONA Jaj, elsüllyedünk!
KATONA Öljük meg a foglyokat, nehogy elszökjenek!
JÚLIUSZ Dehogyan öljük meg! Ugorjunk a vízbe, és ússzunk!
KAPITÁNY Mindenki a vízbe! *(A hajó összetörik - a lepedőt és a vitorlát ledobják, ők a vízbe ugranak és úsznak.)*

2. JELENET: HAJÓTÖRÉS MÁLTÁN

(Az emberek úsznak a part felé. A parton emberek figyelik őket.)

SZOLGA 1. Nézd, uram! Az a hajó ráfutott a zátonyra!

SZOLGA 2. Beleugrálnak a vízbe!

PUBLIUSZ Szegény emberek! Félek, hogy megfulladnak!

SZOLGA Nem, uram! Nézd csak, kiúsznak!

A hajótöröttek kiérnek a partra – a színpadra – és leborulnak a földre. Hálát adnak az isteneknek a megmenekülésükért.)

JÚLIUSZ Poszeidon, köszönöm, hogy megmentettél!

MATRÓZ Köszönjük, ó Zeusz!

KATONA Hála neked, Neptunusz!

PÁL Jézusunk, áldott legyen a neved!

KAPITÁNY Jaj, mindenem odaveszett! A hajóm, az egész rakomány! Ez volt minden vagyonom!

PÁL De te megmenekültél, és új életet kezdhetsz!

PUBLIUSZ Ó, emberek, hála az isteneknek, hogy megmenekültetek. Mióta hanyódtok a tengeren?

KAPITÁNY Két hete!

PUBLIUSZ Két hete? Akkor nagyon ki lehettek merülve! *(Szolga 1-hez.)* Rohanj csak haza, és mondd meg, hogy hamarosan vendégeket viszek, készítsenek vacsorát! Hamarosan megyünk! *(szolga el)*

Az istenek segítsége nélkül nem menekültetek volna meg. Biztos, hogy valamelyik isten mentett meg benneteket. Ti nagyon jó emberek lehettek, ha ennyire vigyáznak rátok!

JÚLIUSZ Hol vagyunk?

PUBLIUSZ Máltán!

JÚLIUSZ Máltán? Hogyan megyünk innen tovább? És mikor?

PUBLIUSZ Most ne törődj ezzel! Egészen át vagytok fázva. Gyertek, tüzet rakunk, hogy megszáritkozzatok. Megszáradtok, aztán eljöttök hozzám.

LUKÁCS Valamennyien tűzifát kezdtünk keresni, mert teljesen át voltunk ázva, és nagyon fáztunk. Jólesett melegedni a tűznél. Egyszer csak nagyon különös dolog történt.

PÁL Hozok még fát, nehogy kialudjon a tűz. *(felnyalából egy csomó fát, és amikor a tűzre dobja, egy vipera tekeredik rá a kezére és megharapja.)*

MATRÓZ Egy vipera!

PÁL *(belerázza a tűzbe)* Semmi baj. Ne féljetek, nem lesz semmi bajom.

KAPITÁNY Még hogy nem lesz bajod!? Láttam, hogy beléd mart! Mindjárt felpuffad az egész tested, összerogysz és meghalsz!

KATONA Hiába menekültél hát meg a tengerből, mégiscsak meg kell halnod. Nem jutsz el Rómába, hiába ígérte meg az istened. Mégiscsak bűnös vagy, mert nem akarják az istenek, hogy életben maradj!

MATRÓZ Lehet, hogy az a nagy vihar is miattad ért bennünket. Ha beledobtunk volna a tengerbe, akkor a hajónk is magmaradt volna.

PÁL Mondom, hogy semmi bajom. Isten angyala megmondta, hogy Rómába kell mennem. Még nem halhatok meg!

KAPITÁNY Hogyne halnál meg! Hiszen megmart a vipera! Noked már véged! Mire tízig számolok, halott vagy! Egy, kettő...

PÁL Ugyan!

LUKÁCS Jaj, Pál, tényleg nincs bajod?

KAPITÁNY Három, négy...

PÁL Mondom, hogy nincs!

KAPITÁNY Öt, hat...

PÁL *(együtt számol vele)* Na, meddig számoljunk még? Mondtam, hogy nem lesz semmi bajom.

MATRÓZ *(rettegve)* Akkor te isten vagy. *(leborul eléje)*

KAPITÁNY Ez az, csakis isten lehetsz, ha ezt kibírtad! *Ő is leborul.* Boruljatok le ti is!

PÁL Dehogya vagyok isten! Álljatok már fel! Ugyanolyan ember vagyok, mint ti. De az igaz, hogy az én Istenem mentett meg minket a tengerből, és ő mentett meg a viperától! Neki semmi sem lehetetlen!

PUBLIUSZ Hát ez csodálatos! Gyertek, menjünk a házamba!

3. JELENET: PUBLIUSZ VENDÉGEKÉNT

(Szolgák ennivalót hoznak, majd behozzák Publiusz apját, aki beteg: rettenetesen köhög, és vért hány)

PUBLIUSZ Egyetek, igyatok, éreztétek jól magatokat!

MATRÓZ Milyen finom ez a máltai bor!

KAPITÁNY Azám! És milyen jó ez a kacsasült!

PÁL *(Publiuszhoz)* Ki ez a beteg ember?

PUBLIUSZ Ő az édesapám. Szegény nagyon beteg. Már napok óta magas láza van, nem eszik, nem iszik, és vért hány. Félek, már nem él sokáig, és olyan sokat szenved!

PÁL És te mégis vendégül látsz bennünket? Velünk törődsz, amikor ilyen nagy beteg az édesapád? Te nagyon jó ember vagy! Szeretném viszonzni a jószágodat. Akarod, hogy az édesapád meggyógyuljon?

PUBLIUSZ: Te tudnál segíteni az édesapámon? Orvos vagy? Egy nagy tudós? Vagy varázsló?... vagy mégis...isten vagy?

PÁL Nem vagyok egyik sem. De azt gondolom, tudok segíteni!
(Odamegy a beteghez, megfogja a kezét, és jó hangosan azt mondja)
A Názáreti Jézus nevében: gyógyulj meg!

APA *(A beteg lassan feláll, kiegyenesedik, körbefordul, majd felkiált:*
Meggyógyultam!

KATONA Csoda történt!
MATRÓZ Meggyógyult!
PUBLIUSZ Apám! Édesapám! Igazán jól vagy?
APA Igazán!
JÚLIUSZ Ezt hogy csináltad? Mégiscsak isten vagy!
PÁL **Nem** én vagyok az Isten. De a Názáreti Jézus, akinek a szolgája vagyok, ő valóban Isten! Ő az, aki meggyógyította ezt az embert!
PUBLIUSZ A Názáreti Jézus? Még soha nem hallottam ezt a nevet! Mesélj nekünk róla!
PÁL Szívesen!

Egy közös énekkel fejezhetjük be az előadást.

Néhány óránál többet nem érdemes a felkészülésre fordítani, mert akkor a gyerekek elveszítik a lendületet. Előadhatják a szülőknek, más osztálybeli gyerekeknek, diákfesztiválon, stb...